

den Opfordring, som jeg dertil har havt ved den Betænkning, der er afgiven af de Mænd, hvem det fra Ministeriets Side har været overdraget at fremsætte Forslag til nærværende Sag, skal tage under Overveelse, og det er allerede skeet fra min Side, hvad der med Hensyn til dette Forhold er at gøre. Denne Sag er, som sagt, allerede i Gang, men det er en Sag af en saa indgribende Indvirkning, at det vil tage længere Tid, inden den kan blive bragt tilende.

Da ikke flere begjærede Ordet, fattedes Endringsforslaget under Afstemning og forkastedes med 30 Stemmer mod 3.

Formanden: Jeg skal derefter sætte Lovforslaget i dens Heelhed under Forhandling.

Ordføreren: Jeg finder det ikke fornødent at tilføje noget Yderligere for at begrunde den Mening, at denne Lov vel ikke gjør en fuldstændig Fallitlovgivning overflødig, under hvilken da saadanne Spørgsmaal, hvoraf nogle her have været foreløbig berørte, ville kunne finde deres endelige Afgjørelse, men at nærværende Lovforslag dog er et meget vigtigt Fremskridt i vor hele Retsforfatning, og at det vil afgjøre mange tvivlsomme Spørgsmaal og forekomme mange Processer. Naar jeg har bedet om Ordet, saa er det for at bemærke, at der mellem anden og tredie Behandling af Sagen har været tilstillet Udvalget en Skrivelse fra Justitsministeriet, indeholdende en Erklæring fra Grossererforetøjet, der gaaer ud paa, at det Børsel, der er indført ved den sidste Lov om Proclamata, i visse Tilfælde vil befindes at være vel kort, og en dertil knyttet Henstilling, om det ikke ligeoverfor udenrigske Creditorer vil være rigtigt at indføre en navnlig Indkaldelse. Udvalget har saameget mindre herom villet stille noget Forslag, som dette Spørgsmaal ikke blot angaaer Fallitsager, men mange andre Tilfælde, og først og fremmest, som det ogsaa af Grossererforetøjet er berørt, det Tilfælde, hvor der udstedes frivillig Ind-

kaldelse af Creditorer, og hvor der er langt mindre Anledning til at komme til Kundskab om Proclamaets Tilværelse, end ved Fallitboer, hvor Underretning ikke vil kunne mangle. Hvor et Proclama ved frivillig Indkaldelse af Creditorer finder Sted, kan det let hænde, at man i Ublandet ikke kommer til Kundskab om et saadant indtruffet Tilfælde, men det maa forudsættes, at de Paagældende have saadanne Forbindelser i det Land, hvormed de have staaet i Handelsforbindelse, at de blive gjort opmærksomme paa, hvad der vedrører deres Interesser. Spørgsmaalet vil komme frem, naar der atter kommer et Forslag om Proclamata, og hører ikke herhen. Selve Lovforslaget skal jeg anbefale til Vedtagelse.

Drejer: Naar en saa indsigtsfuld og højt begavet Ordfører for et samlet Udvalg, som den ærede 2den Landsthingsmand for 10de Kredts (Lehmann) har, som skeet er, karakteriseret det foreliggende Lovudkast som et med megen Sagkundskab og med stor Omhu udarbejdet Lovudkast, som paa en hensigtsmæssig og simpel Maade løser et stort Antal Spørgsmaal, der baade i Theori og Praxis have voldet megen Ulempe, saa er det naturligt, at et Medlem, der indtager en saa høfvelde Blads i Henseende til Indsigt og Evner, som jeg gjør, kun med megen Betænkelse skrider til at ytre Utilfredshed med dette Udcast. Jeg kan imidlertid ikke Andet end udtale, at jeg finder det foreliggende Udcast uheldigt i flere Punkter, i hvilken Henseende jeg skal udhæve, at det ikke alene ikke lader det forhen berørte Forhold i Henseende til Eiendomsdealer henstaae, men tværtimod gjør dette Forhold endnu misliger, end det hidtil har været uden ved Siden af at gøre det klart, at det i en noget betænkkelig Grad udvider Vindicationsretten mod Gavemodtagere, at det uden Lempelse i Overgangstiden betager Creditorer med Haandskriftskrav den dem hidtil ved Loven hjemlede Fortrinsret, og dette uden Hensyn til, naar Beviset er udstedt, eller om det kan forudsættes, at den lovhemlede Fortrinsret har været den afgjørende Bevæggrund for Creditor til at gaae ind paa den paagældende Forstrækning, samt